

Изгледа да термин рестартовање улази у лексикон НАТО чиновника. Уочи самита Русија-НАТО у Лисабону управо тако је генерални секретар алијансе Андрес Фог Расмусен назвао пристанак председник Русије Дмитрија Медведева да учествује у том састанку. Уочи самита, 5. новембра, у току своје посете Москви он ће се састати са руководством Русије.

Ако се до данас појам рестартовање односио на руско-америчке односе, сада му представници Северноатлантске алијансе дају нови смисао. Реч је о почетку нове фазе у односима два партнера. Уверавања руководства НАТО-а о предстојећем пробоју на лисабонском састанку садрже више спољног оптимизма него реалних нада. До данас многим члановима НАТО-а није пошло за руком да превладају стереотипе хладног рата.

За сада је главно то што Русија и алијанса имају добре перспективе сарадње – то је Авганистан. Транзит војног терета преко руске територије функционише без проблема, а могуће је и његово приширивање. Обе стране сарађују у борби против авганистанског шверца наркотика. Постоји разумевање заједничке одговорности у борби против међународног тероризма.

Што се тиче разговора о учешћу Русије у плановима за стварање европског противракетног система, овде, без обзира на изјаве генералног секретара НАТО-а, још има много тога нејасног. Москва жели да добије одговоре на елементарна питања. Од кога ће штитити овај ракетни кишобран, када чак нема озбиљне анализе опасности? Позивања на Иран и Северну Кореју као изворе напада очигледно су неозбиљна. Пре него што се нешто реши, неопходно је разабрати зашто је све то неопходно.

Председник Русије Дмитриј Медведев прошле недеље, после састанка са својим колегама из Немачке и Француске Ангелом Меркел и Николом Саркозијем у Довилу, изјавио је да је спреман да разматра тему заједничке ПРО. Али је при томе подвукао да НАТО сам треба да схвати у ком ракурсу види придруживање Русије том систему, шта ће то дати, у ком кључу могу да буду постигнути споразуми и како даље да се ради. Један од услова могућег учешћа Русије у том пројекту треба да буде потпуна равноправност. Наши официри не треба да буду само екскурсанти у Центру који управља тим системом. Такво мишљење изразио је за Глас Русије председник Института за стратешке оцене и

анализе Александар Коновалов. Између осталог, он је видео други, мада и спорни моменат тежње НАТО-а да укључи Русију у европску ПРО.

„Европске државе су осетиле потребу да помало увећају дистанцу од политике САД, како не би зависиле 101% од воље преко океана. То не значи да оне желе да се посвађају са Америком. Оне желе једноставно да имају мало већу слободу у избору могућих стратегија. А како би постала више или мање независан центар силе, Европи је потребна сарадња са Русијом.“

Као и Русији са Европом, додаћемо. У савременом свету немогуће је постићи безбедност једне државе на рачун друге. Свет је толико повезан да не опрашта такве заблуде. Када сви актери постану тога свесни, тада ће и рестартовање односа Русије и НАТО-а добити истински садржај.

(Глас Русије)